

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

PFU-SAK NR. 005/16

KLAGER: Adv. Trygve Staff pva klient
ADRESSE:
PUBLIKASJON: Budstikka (papir og nett)
PUBLISERINGSDATO: 24.12 og 26.12.2015
STOFFOMRÅDE: Justis/forvaltning
SJANGER: Nyhetsartikkel
SØKERSTIKKORD: Bildebruk, identifisering
REGISTRERT: 08.01.2016
BEHANDLET I PFU: 30.03.2016
BEHANDLINGSTID: 82 dager
KLAGEGRUPPE: Privatperson (Advokatklage)
PFU-KONKLUSJON:
HENVISNING VVPL.:
OMTALE/ANONYM.:
MERKNADER:

SAMMENDRAG:

Budstikka publiserte torsdag 24. desember 2015 en artikkel i papiravisen med tittelen «"Huskapperen" vil ha dekket advokat» og ingressen:

«Arne Vigeland, som kappet naboens uthus på Nesøya i to, krever nå å få dekket utgifter til advokat i forbindelse med klagesak.»

Vigeland mente han hadde rett til å få dekket advokatutgifter på 38.000 kroner. Asker kommune mente han ikke hadde det. Det ble i artikkelen opplyst at Fylkesmannen ville avgjøre om Vigeland hadde krav på dekning.

Artikkelen var illustrert med et bilde av Vigeland og bildeteksten:

«I STRID: Arne Vigeland krever å få dekket saksomkostninger på over 38.000 kroner.»

Lørdag 26. desember ble samme artikkel publisert på nett, men da ble to bilder publisert. I tillegg til bildet også benyttet i papirutgaven, ble et bilde av selve rivingen publisert. Bildet viste to menn i arbeid. Til høyre ser man en mann i ferd med å rive. Til høyre en mann som går på siden av uthuset med et brekkjern. Bildet er tatt på lang avstand.

Bildeteksten:

«KAPPET UTHUS: 4. april i fjor gikk Arne Vigeland løs på naboens uthus i Vendela på Nesøya. Til venstre på bildet er Vigeland, med et brekkjern i hånden, i ferd med å rive uthuset. «

KLAGEN:

Klager er omtalte Arne Vigeland. Han klager via advokat.

Om selve saken:

Det opplyses at Vigeland har «gjennom noen tid ligget i en sivil nabotvist med to av sine nærmeste naboer, tvistens ulike aspekter har vært og blir vedvarende behandlet i forvaltningsmessige og rettslige former. Intet er rettskraftig avgjort.» Videre opplyses at naboen har politianmeldt Vigeland for skadeverk, fordi Vigeland selv fjernet en del av et uthus som stod på Vigelands eiendom. Straffesaken om skadeverk er berammet til februar, og Vigeland kjenner ikke straffeskyld, skriver advokaten.

Om det presseetiske:

Det reageres først og fremst på bildet i nettartikkelen. Advokaten skriver: «Det er ikke Arne Vigeland som er avbildet. Det avbildede personer er to bygningsarbeidere Vigeland har engasjert til å forestå demontering og fjerning av det ulovlige tilbygge på Vigelands eiendom. Ingen av personene på fotografiet er Arne Vigeland.»

Det anføres at det påklagede bildet, sammen med bildeteksten, er egnet til å skape et sterkt negativt og uriktig bilde av Vigeland som «en villmann med brekkjern». Det hevdes brudd på VVP punkt 4.11 (bilder som dokumentasjon må ikke endres slik at de skaper et falskt inntrykk) og VVP punkt 4.12 (for bruk av bilder gjelder de samme aktsomhetskrav som for skriftlig og muntlig fremstilling). Det andre bildet av Vigeland, publisert både på papir og nett, klages også inn idet bildet er publisert uten Vigelands samtykke.

Klagen gjelder også selve identifiseringen og det anføres brudd på VVP punkt 4.7. Vigeland har aldri hatt arbeid eller tillitsverv som gjør ham til en «offentlig person», skriver klagers advokat «Han er en vanlig privatperson som aldri har søkt offentlighet.» Det anføres at medlemskap i Nesøya krets av Asker Høyre ikke gjør Vigeland til en offentlig person.

Videre: «Den foreliggende nabotvist kunne selvfølgelig meget enkelt vært gjenstand for offentlig omtale uten at Vigelands navn og fotografi av ham, hadde vært offentliggjort. Slik utvetydig identifisering medfører store, og unødvendige, merbelastninger for Vigeland og hans mindreårige barn. [...] Verken den beskjedne sivile tvist eller den helt beskjeden straffesak skaper noe berettiget behov for identifisering: [...] det er ikke fare for gjentakelse eller at andre uriktig skal bli mistenkt».

Klager skriver at mediene alltid omtaler nabotvister (der det hevdes at trær, hekker og lignende er ulovlig fjernet) anonymt: «I det foreliggende sak er det en mindre del av

uthus/skur fjernet – dette kan klarligvis ikke etablerer informasjonsbehov knyttet til identifisering av partene.»

Også artikkelens innhold er «temmelig villedende», skriver klagers. Ifølge advokaten er det sannsynlig at Vigeland vil få dekket «i hvert fall en forholdsmessig andel av de pådratte utgifter til juridisk bistand i klagesakene». Og det reageres derfor på at Vigeland ikke fikk «noen tilsvare rett (imøtegåelsesrett; sekr. anm.) til Budstikkas artikkel [...]»

Videre: «[...]Vigeland [har] valgt å avholde seg fra – med unntak av en uttalelse til VG – å kommentere tvisten offentlig». Motparten har ifølge klager valgt det motsatte og kommet med en rekke lite smigrende omtaler av Vigeland og hans handlemåte, spesielt i Budstikka. Det anføres at Budstikka er blitt et talerør for motparten.

For øvrig: «I tillegg til merbelastningen for Vigeland og især hans barn, er det gjennom det massive negativt bildet som er skapt av ham også en stor risiko for at de myndighetspersoner som behandler saken, vil være farget av det bilde som er skapt. Slik svekkes han mulighet til fair trial.»

TILSVARSRUNDEN:

Budstikka avviser påstander om brudd på god presseskikk. Det opplyses: Påsken 2014 rev Vigeland «huset på bergknatten mens naboene Wenche og Roger Waage var på ferie.» Budstikka omtalte denne hendelsen i avisen rett etter påske, samtidig med Dagens Næringsliv. I begge medier var Vigeland og naboene navngitt. Det opplyses at Vigeland først ikke ville kommentere saken i Budstikka, men bekreftet at det var han som sto bak rivningen av naboens uthus. Dette ble i saken omtalt slik: «Nabo Arne Vigeland bestrider ikke at det var han som sto bak rivningen. Men han avviste å kommentere saken overfor Budstikka da vi oppsøkte ham. – Jeg har ingen kommentar til dette, sier han.»

I en oppfølgingssak dagen etter svarte imidlertid Vigeland på spørsmål. I artikkelen stod det slik: «Han er Høyre-politiker og sitter i styret i Nesøya krets av Asker Høyre. Han er også styremedlem i Østre Nesøya Vel og i Nesøya Felles Vel. – **Kan du forstå at det vekker oppmerksomhet når en mann med slike posisjoner velger en slik fremgangsmåte overfor naboer?** – Jeg spør tilbake: Hva ville du gjort når jeg har kommet med forslag om makeskifte av eiendom og invitert til dialoger med naboer med kaffe og kaker og ingen møter opp? Jeg sa derfor til slutt ifra at dersom ikke dere river huset, vil jeg gjøre det. Og det var det jeg gjorde, sier Vigeland.»

Budstikka skriver at «Saken foranlediget ikke bare lokal, men også samtidig nasjonal og internasjonal omtale og oppmerksomhet.» Budstikka refererer også en rekke uttalelser som Vigeland ga til Dagens Næringsliv da DN omtalte saken. Vigeland har også uttalt seg offentlig om saken til VG.

Budstikka mener at Budstikkas omtale av denne nabostriden har vært «meget ryddig og saklig dokumentert i lokalavisen, godt innenfor presseetikkenes normer.» Det påpekes at den innklagede artikkelen er en kort statusrapport - først publisert i papiravisens notisloft, som refererer fakta beskrevet i offentlig dokument.

Avisen opplyser at Vigeland har fått ny advokat, og skriver: «Det er for øvrig besynderlig at det etter nesten to års nabokonflikt på Nesøya, og medfølgende alminnelig nyhetsdekning i lokalavisen når aktuelt og relevant, er akkurat denne vesle notisloft-saken som klages inn for

PFU av Vigelands forsvarer rett før en rettssak. [...] Vigeland skal nå møte for retten tiltalt for grovt skadeverk på ekteparet Waages uthus og drivhus, samt nabo Helge Medins mur, den 8.februar i år, nesten to år etter at lokalavisen og DN opplyste konflikten i tråd med god presseskikk. [...] Man kan undre seg om klagen egentlig er ment som en lettvint «test» på om det ved PFUs hjelp kan være mulig å gjøre Vigeland til «presseoffer» nå like i forkant av straffesaken mot ham.»

Bildebruk:

Når det gjelder det påklagede bildet publisert i nettartikkelen, opplyser Budstikka at bildet ble brukt med samme billedtekst første gang halvannet år etter at det ble tatt, 16.9.2015, i forbindelse med at påtalemyndigheten tok ut tiltale mot Vigeland for grovt skadeverk. Budstikka mener bildet på en god måte dokumenterte hva påtalemyndigheten hevdet at skadeverket besto i.

Budstikka er imidlertid av den oppfatning at det er Vigeland som er avbildet og spør om Vigeland her kan erindre feil.

Det opplyses at Budstikka sitter med tre fotoserier fra lørdag 5. april da rivningen foregikk. Den første bildeserien viser Vigeland (her er ansiktet tydelig) med en lang hagesaks «i ferd med å fjerne vegetasjonen der også naboens drivhus og gjerdet mot naboen ble revet av hans to menn».

Den andre fotoserien dokumentere to polske håndverkerne og rivnings-arbeidet midt på dagen, samt politiets ankomst og Vigelands samtale med politi og en annen nabo på stedet. Det opplyses også at det var under denne fotoserien at Budstikkas reporter snakket med Arne Vigeland første gang.

Det er i den tredje fotoserien det påklagede bildet kommer fra. Budstikkas reporter hadde vært i avishuset noen timer, men vendte tilbake og tok blant dette fotografiet som er innklaget. Budstikka skriver: «Det er mulig Vigeland ikke la merke til at bilder ble tatt mens han tilsynelatende besiktiget dagsverket og muligens ryddet i ruinen av det som var naboens uthus da denne lørdagen startet. For på dette tidspunkt er husveggen som tidligere på dagen sto, borte.»

Det opplyses at reporter kjente igjen Vigeland, ettersom reporter og Vigeland hadde snakket med hverandre tre timer tidligere. «Det var en kjølig dag, og Vigeland hadde slik reporter oppfattet det nå tatt på seg en varmere jakke med pelskant.» Det vises også til at det fremgår av Budstikkas bilder at de to innleide håndverkerne hadde andre klær: «Arbeideren med briller ikledd dongeribukse og en blå jakke med godt lesbar, hvit logo på jakkeryggen, er avbildet til høyre på det innklagede bildet. Den andre polske arbeideren har arbeidsklær som «lyser opp i terrenget»: vinterjakken hans har knall rødt og gult mønster på bærestykket og på ryggen. Han har videre en helt annen farge på buksen og fremstår ikke lik Vigeland av kroppsbygning.» Det opplyses også at Vigelands nabo Anne Helle Berg Karlsen «sier til Budstikka at jakken med pelskant var en jakke Arne Vigeland brukte også ved andre anledninger denne påsken 2014».

Uansett mener Budstikka at Vigeland i så fall må identifisere hvem «pelskantmannen» midt i rivearbeidet hans da er, samt å gi dokumentasjon for dette. «For hverken Budstikka, politiet eller andre øyenvitner er kjent med flere enn to arbeidere – og Vigeland er ifølge egen PFU-klage også klar på at tallet var to.»

Frem til Vigeland kan oppklare sette, skriver redaktøren at hun må «stole på øyenvitnet som

tok bildet, og den øvrige dokumentasjon som i dette tilfellet støtter opp under at medarbeideren så riktig. Spesielt reporters bilder som dokumenterer klærne til de andre to, sannsynliggjør at Arne Vigeland husker feil om akkurat dette bildet.» Men det opplyses at «Budstikkas redaktør har denne holdning: Hvis avisen kommer i skade for å publisere en feil opplysning i en billedtekst, skal dette beklages på trykk og rettes opp raskest mulig. Det vil også gjelde i denne saken.»

Når det er sagt, skriver Budstikka at Vigeland var tilstede på tomten den dagen, og han uansett initierte og ledet arbeidet. Videre skriver avisen: «Hvordan man ellers kan mene at det ene alminnelige arbeidsverktøyet er mer belastende enn et annet å bli avbildet med (hagesaks versus brekkjern: sekr. anm.) - når det ellers ikke hersker noen tvil om hvem som er rivningsarbeidets leder og oppdragsgiver, er det for øvrig litt vanskelig å henge med på.»

Budstikka avviser å ha brutt VVP punkt 4.11 og skriver: «Bildet Budstikka har publisert fra lørdag ettermiddag er ikke manipulert og skaper ikke falskt inntrykk. Enkelt sagt viser det enten en hittil ukjent og ikke oppgitt arbeider som ligner Vigeland, i arbeid for Vigeland. Eller overveiende sannsynlig: det er som beskrevet Vigeland.»

Også VVP 4.12 avvises: «Aktsomheten er ivaretatt, slik: Budstikka har, foruten å ha vært til stede selv og gjenkjent Vigeland, dokumentasjon på at «pelskantmannen» fremstår annerledes enn arbeiderne. Det har aldri blitt opplyst hverken fra Vigeland eller noen andre øyenvitners side, eller skriftlige kilder som politiets logg, at det var noen tredje håndverker til stede lørdagen. Budstikka mener at bildet tvert imot dokumenterer Vigeland på stedet, på slutten av rivningsdagen.»

Når det gjelder det andre bildet er dette tatt i forbindelse med sivilsaken. Budstikka skriver: «det ikke er fotoforbud i retten ved sivile saker, noe Arne Vigelands daværende advokat var innforstått med – og veiledet sin klient om - da bildet fra sivilsaken ble tatt. Det er ingen privatsak å nekte sin nabo veirett, når dette fremføres for lokale myndigheter og rettsapparatet. Det er dermed opp til Budstikkas redaktør som ansvarlig utgiver å vurdere om bildet som dokumenterer første rettsrunde i en vedvarende nabokonflikt har offentlig interesse eller ikke.»

Identifiseringen:

Når det gjelder påstått brudd på VVPs punkt 4.7, anføres at «Arne Vigeland var omtalt med navn og uttalte seg både til Budstikka, DN – og senere i et stort intervju i VG – lenge før denne påklagede artikkelen.» Det opplyses at saken vakte interesse i hele landet og også i utenlandske aviser.

Budstikka avviser brudd på VVP 4.3: «Arne Vigelands langvarige, konfliktskapende fremferd i nabolaget fra huskappingen og til dags dato, er ingen privatsak - det er en stor konflikt som angår flere naboer på Nesøya i Asker, og det er soleklart lokalavisens oppgave å dekke en slik konflikt ordentlig. Spesielt ettersom Vigeland var styremedlem i Østre Nesøya Vel og Nesøya Felles Vel da han rev ned naboens hus, og det dessuten ble sendt ut slik pressemelding fra Asker Høyre 9.april 2014: «Asker Høyre viser til dagens oppslag i dagspressen om en opprivende nabostrid på Nesøya. En av de involverte, Arne Vigeland, er medlem av styret i Nesøya Krets av Asker Høyre. På anmodning fra kretsleder Elisabeth Selmer har han nå trukket seg fra tillitsverv i partiet.»

Det opplyses ellers at Vigeland har «gjort seg selv til en interessant person for det lokale

avishuset ved å sette rekord i Asker kommunes offentlige postjournal: Ingen annen innbygger opptrer med 154 dokumenter i Asker kommunes arkiver siste to år. Men mest av alt gjorde han seg til en offentlig person da han 5.april 2014 valgte selvtpekt fremfor rettslig prøving av sitt syn [...]. I Norge er ikke selvtpekt allment ansett som grei konfliktløsning eller forenlig med godt naboskap - derav den store oppmerksomheten som fulgte. Budstikka noterer at Vigeland nå i klagen søker å bagatellisere rivningen, samtidig som han påberoper at det er en belastning å bli avbildet under gjennomføringen av denne bagatellen. Det er ikke logisk samsvar mellom de to holdningene fremført i klagen.»

Budstikka skriver «Det ville [...] ha vært en grov feil av avisene eksempelvis å navngi de berørte naboene, men utelate hvilket vel-styremedlem og lokalpolitiker det var snakk om. Og det er i norsk offentlig tradisjon utenkelig for profesjonelle redaksjoner å la være å dokumentere åpne konflikter mellom innbyggere, fordi en aktiv part for sin del ikke ønsker omtalt hva vedkommende har foretatt seg.»

Videre «Budstikka har levert nøktern og saklig journalistikk i tekst og bilder, og har underveis publisert noen av bildene avisen sitter med som dokumenterer konfliktens meget synlige topp-punkt: rivningen. [...] Snart to år etter at saken først ble omtalt, sender Arne Vigelands nye advokat nå i januar 2016 en klage til PFU på en kort status-avskrift av et kommunalt dokument, publisert julaften 2015 - der Vigeland nå hevder at et bilde fra situasjonen konflikten handler om, ikke er et bilde av ham - og der det henvises til en paragraf som omhandler varsomhet «på tidlig stadium av etterforskning» samt «ved unge lovovertridere». Vigeland er en godt voksen mann som i snart to år har stått tydelig opp for sine handlinger i nabolaget i flere ulike aviser og i retten, uten synlige tegn til forståelse for hvordan handlingene hans fremstår i omgivelsenes øyne. At Vigeland mener fremferden sin er en privatsak - når han havner i rettslig tvist som involverer en rekke naboer og snart må møte for retten tiltalt for skadeverk - fremstår tøvete, og kan ikke hindre alminnelig journalistisk håndtering av konflikten, som alle andre lokale konflikter.

Imøtegåelsesrett - tilvarsrett:

Videre «Det er en klar nyhet at Vigeland har søkt om å få advokatmidler dekket, og den nyheten kan Budstikka fritt gjengi fra saksdokumentene uten videre. [...] Hver eneste dag er Budstikkas såkalte «loft» i papiravisen fylt med små notiser som gjerne gjengir ren faktainformasjon om kommunale saker, ofte hentet fra offentlige dokumenter i kommunene. Dersom det ikke er fakta eller saksgang som gjengis - men «sterke påstander» eller «angrep» (jamfør VVP 4.14 og 4.15) - har Budstikka rutiner for at omtalte personer eller institusjoner gis samtidig imøtegåelse eller tilvarsrett, slik Staff etterlyser i klagen. Men det å gjengi nøkterne og konkrete faktaopplysninger fra et offentlig dokument - som i dette tilfellet: At Vigeland har søkt fylkesmannen om å dekke advokatmidler og at Asker kommune ifølge dokumentet bestred å skulle betale dette, utløser ingen slik rett. Det er to faktaopplysninger og ingen «sterk påstand» eller «angrep».» Det anfører også at Budstikkas spalter er åpne for Vigeland. Avisen har bedt om et intervju mange ganger, men Vigeland har kun valgt å la seg intervju av VG.

Til slutt opplyses: «Hvis Budstikka mottar dokumentasjon på at «pelskantmannen» avbildet lørdag ettermiddag 5.april er en annen enn Vigeland, skal billedteksten rettes og feilen beklages på trykk overfor leserne. Så langt støtter imidlertid tilgjengelig dokumentasjon opp under at reporter oppfattet situasjonen riktig. Hvis det likevel viser seg å være feil, vil en slik feil i billedtekst heller ikke i seg selv utgjøre et etisk overtramp etter Vær Varsom: Det er i så fall en ærlig feil - ikke basert på slurv eller vond vilje, men begått i god tro på grunn av stor likhet med Vigeland og med kunnskapen om at den eneste andre personen som man vet var

til stede hadde knall rødt bærestykke på jakken, ingen pels – og andre benklær. De fakta som per i dag er kjente, er at to innleide arbeidere og Vigeland selv var dem som befant seg i og rundt rivearbeidet den dagen, så langt alle vitner har sett. Hvis billedteksten i Budstikka er feil, handler det ikke om presseetikk, men om korrigering av personinformasjon som hittil har vært ukjent for alle. Også erfarne og sannhetssøkende håndverkere i pressen kan noen ganger komme til å måtte beklage feil, selv om man har anstrengt seg etter alle fagets håndverksregler for å gjengi korrekt informasjon. Merk: Budstikkas redaktør har ingen prestisje på å rette faktiske feil som dessverre av og til vil forekomme i avisen. Dette gjøres av respekt for leserne og eget håndverk, hver gang det er grunn til det. Men i presseyrket er det tilgjengelig dokumentasjon som er avgjørende for redaktørens beslutninger – og dessverre er ikke en påstand fra Arne Vigeland *alene* å anse som dokumentasjon, så lenge den strider mot øvrig tilgjengelig informasjon. Ny dokumentasjon imøtesees imidlertid gjerne, da Budstikka ikke har noen annen agenda i denne saken enn å opplyse den så korrekt som overhodet mulig.»

Klager via advokat hevder fortsatt at det ikke er Vigeland som er avbildet, men at bildet viser de to engasjerte håndverkerne. Imidlertid hadde den ene håndverkerne ikledd seg en varmere jakke. Advokaten legger ved en kopi av det aktuelle fotografiet som Budstikka publiserte - og ett fotografi tatt av de samme håndverkene den samme dag. Advokaten skriver: «Pointet er at benklærne tydelig fremstår som tofarvet, som ovenfor beskrevet, når fotoet gjøres noe lysere.» Det vises også til hanskene.

Det skrives: «Dersom Budstikka mener å besitte eget, upublisert, fotomateriale som gir støtte for Budstikkas syn, får dette materiale fremlegges. Det kan selvfølgelig ikke være den private part som skal dokumentere det negative; nemlig at man ikke er fotografert.» Advokaten opplyser for øvrig at det nå er rettskraftig avgjort at grunnen (eiendommen der uthuset stod) tilhører Vigeland.

Advokaten mener Budstikka har misforstått fravær av fotoforbud i sivile saker, med retten til å publisere foto uten samtykke. Det var ikke noe samtykke fra Vigeland til å bruke noe bilde, hevdes det.

Videre anføres at klager aldri har påstått at dette er en privatsak, men poenger er at nabotvisten kunne vært omtalt uten identifisering av klager gjennom navn og bilde: «Distinksjonen mellom offentlig omtale av en sak og offentliggjøring av identitet burde være grunnleggende.»

At Vigelands handlemåte i nabotvisten skulle medføre at han ble en offentlig person, er klager sterkt uenig i. Klager mener at denne tvisten er som mange andre nabotvister der for eksempel en nabo kutter en hekk, fjerner et tre, byggverk etc. på egen grunn. Det er lang praksis i norsk presse at en slik type handling omtales, uten å identifisere. Det eneste unntaket her er at den omtalte fra før av er en offentlig person, noe Vigeland ikke er, skriver klager: «Å være styremedlem i lokale velforeningen eller medlem i lokallag i et politisk parti gjør ikke klager til noen offentlig person.»

Det opplyses for øvrig at det var Budstikka selv, den 9. april 2014, som valgte å bringe klagers identitet ut i offentligheten. Klager var altså ingen offentlig person før Budstikka valgte å gjøre ham til det.

Det vises ellers til avisens sterke og ensidige stillingtagen i denne nabotvisten i klagers disfavør. «Omtalen er verken saklig eller balansert.», og inneholder «en rekke dels ufullstendige og dels uriktige opplysninger» Og: «En slik negativ vinkling og uriktig foto gjør at klagers imøtegåelsesrett er klar.»

Budstikka har, etter klagers tilsvaer og vedlagte bilder, korrigert bildeteksten på nett - og beklaget feilen med egen artikkel både på papir og nett. Budstikka skriver «Samlet dokumentasjon gjør det for Budstikkas redaktør mest sannsynlig at klager har rett i at det må være «den røde» arbeideren som har tatt på seg fritidsjakke med pelskant. Alt dette hensyntatt, anser redaktør det riktig å feste lit til klagers fremføring av at det ikke er Vigeland som er avbildet på det innklagede fotografiet. [...] For ordens skyld: Budstikka har ikke lykkes med å identifisere de to arbeiderne, for å kunne spørre dem direkte.»

Budstikka avviser imidlertid at dette er et brudd på god presseskikk: «Budstikkas redaktør er av den holdning at alle faktiske feil skal rettes på trykk. Men personforvekslingen i en billedtekst utgjør intet presseetisk brudd i denne saken. Hvis det er slik at Vigeland mener det er belastende at Budstikkas lesere opplyses at han har holdt i et brekkjern den dagen han sørget for rivning, er dette nå meget tydelig korrigert som en feil Budstikka beklager.»

Budstikka har andre bilder av Vigeland på tomten den dagen, «aktivt til stede med arbeidsredskap (lang saks) ved det revne drivhuset, og ellers møte ham som oppdragsgiver på stedet.» [...] Det aktive subjektet bak huskapping-handlingen på Nesøya er og blir Vigeland – det er han som har bedt arbeideren bruke brekkjernet. [...] Påtalemyndigheten holder Arne Vigeland juridisk ansvarlig for skadeverk på Wenche og Roger Waages uthus – ikke de to innleide arbeiderne som rev for ham. Dette samsvarer antagelig med «den alminnelige rettsfølelse»: For Budstikkas lesere, og for dem som fikk huset sitt ødelagt, har det liten betydning hvem som holdt brekkjernet. Det vesentlige er hvem som bestemte, finansierte og er ansvarlig for rivningen.»

De to korte nyhetssakene som hører sammen med billedteksten (i september og desember 2015) er ellers korrekte og faktabaserte, skriver avisen. At Arne Vigeland har søkt om advokatbistand fra det offentlige, og at Asker kommune i utgangspunktet avviser dette, har helt klart nyhetsverdi: «Dette er faktaopplysninger i offentlig dokument som Budstikka – og hvem som helst andre – fritt kan gjengi i notisform med offentlighetsloven i hånd, uten samtidig imøtegåelse. Slik produseres korte notisloft i norske aviser, hver dag.» [...] Det er å snu virkeligheten på hodet å angripe Budstikka for uvilje mot å publisere Vigelands syn. [...] Budstikka minner om at det så langt i denne saken ikke har vært vanskelig for Vigeland å få komme til orde i Budstikka – men omvendt, temmelig utfordrende: Budstikka har fått nei på avisens gjentatte forespørsler om intervjuer etter 9.april 2014[...] Alminnelig oppdatering av leseren, i form av nyhetsformidling uten unødige opphold om hva som er offentlig myndighets status i en gitt sak, kan ikke hindres med henvisning til presseetikken.»